

Kniha Daniel — sto třicet pět

Prorocké hlasy let 1776, 1789 a 1798: předehra k zapečetění 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-14

Dějiny let 1776, 1789 a 1798 znázorňují dějiny zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. V každém z těchto dat promluvila šelma ze země. Tři mezníky, které jsou předobrazeny třemi případy, kdy šelma ze země promluvila, probíhají souběžně se třemi hlasy Krista dne 11. září 2001, v červenci 2023 a s brzy přicházejícím nedělním zákonem.

Byl jsem v Duchu v den Páně a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice. Zjevení 1,10.

Každý z těchto tří hlasových mezníků označuje stupňující se „znění“ třetího běda, které je zároveň sedmou výstražnou polnicí, a polnice je hlas.

Volej z plna hrdla, nešetři se, pozdvihni svůj hlas jako polnici a oznam mému lidu jeho přestoupení a domu Jákobovu jeho hříchy. Izajáš 58,1.

Hlas k protestantskému rohu dne 11. září 2001 byl hlasem strážných, kteří volali laodicejský adventismus zpět k Jeremjášovým starým stezkám, avšak shromáždění posměvačů v nich odmítlo chodit.

Toto praví Hospodin: Stůjte na cestách a pohleďte, ptejte se na stezky dávné, kde je cesta dobrá, a chodte po ní, a naleznete odpočinutí pro své duše. Ale oni řekli: Nebudeme po ní chodit. Také jsem nad vámi ustanovil strážce, kteří říkali: Naslouchejte zvuku polnice. Ale oni řekli: Nebudeme naslouchat. Jeremjáš 6,16.17.

Hlas července 2023 byl vzkříšením služby Future for America, která umlkla od prvního zklamání 18. července 2020. Stejně jako při Janově oznámení brzy přicházejícího Mesiáše a při Justinianově oznámení brzy přicházejícího antikrista Future for America rozpoznalo, že budoucnost Ameriky se má navždy změnit při brzy přicházejícím nedělním zákoně a při zaznění sedmé trouby na tomto waymarku. Hlas volajícího na poušti byl hlasem července 2023.

Druhý hlas osmnácté kapitoly Zjevení zazní při brzy přicházejícím nedělním zákonu, když dojde k promluvení draka skrze šelmu ze země. Právě v tom okamžiku je „osel“ udeřen potřetí, a tehdy „osel“ promluví. Osel byl udeřen krátce po 11. září 2001, po 7. říjnu 2023, a poté bude znovu udeřen při brzy přicházejícím nedělním zákonu, kde promluví. Ve svědectví o Balámovi byl odvrácen z cesty andělem a anděl představuje čtyři anděly, jimž je přikázáno zadržovat čtyři větry islámu, avšak při nedělním zákonu osel islámu promlouvá zvukem sedmé polnice, která je zároveň třetím běda.

Právě tam promlouvá vidění islámu, které prodlévalo od 18. července 2020, neboť tehdy již nebude prodlévat. V období zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc zaznívá mnoho hlasů a toto období předchází Božímu výkonnému soudu, který začíná při brzy přicházejícím nedělním zákoně. Boží

výkonný soud je znázorněn sedmi anděly se sedmi čísly. Toto období začíná vylitím Ducha svatého a představuje opakování Letnic, kdy byl Duch svatý vylit a ohnivé jazyky dosvědčily tuto událost. Vylití v onom časovém bodě již není odměřené, neboť Duch svatý je tehdy vyléván bez míry.

„Anděl, který se připojuje k hlásání poselství třetího anděla, má osvětit celou zemi svou slávou. Zde je předpověděno dílo celosvětového dosahu a neobvyklé moci. Adventní hnutí let 1840–44 bylo slavnostným projevem Boží moci; poselství prvního anděla bylo neseno ke každé misijní stanici na světě a v některých zemích se projevil největší náboženský zájem, jaký byl v kterékoli zemi zaznamenán od reformace šestnáctého století; avšak i to má být překonáno mocným hnutím pod posledním varováním třetího anděla.

„To dílo bude podobné dílu letnic. Jako byl dán ‚raný déšť‘ při vylití Ducha svatého na počátku evangelia, aby způsobil vzkříšení drahocenného semene, tak bude při jeho závěru dán i ‚pozdní déšť‘ k dozrání žně.“ Velký spor, 611.

Dne 11. září 2001 začalo zapečetování jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc a Duch svatý byl v míře vylit. Měření tohoto vylití bylo znázorněno v dějinách Letnic, počínaje Kristovým vzkříšením, kdy anděl promluvil a řekl: „Synu Boží, vyjdi, Otec tě volá,“ právě tak jako Ježíš vyvolal Lazara z hrobu slovy: „Lazare, vyjdi.“ V roce 2023 Kristus vyzval mrtvé, suché kosti dvou svědků, aby „vyšly“.

Po Kristově vzkříšení nejprve vystoupil ke svému Otci a poté sestoupil, jak učinil 11. září 2001. Následně své učedníky postupně osvěcoval, jak je znázorněno setkáním s Marií, učedníky, s nimiž se setkal a které vyučoval na cestě do Emauz, a poté tím, že se ukázal ostatním učedníkům. Po čtyřicet dní učedníky vyučoval před svým konečným nanebevstoupením; a pak, po dalších deseti dnech, byli všichni jednomyslně na jednom místě a Duch Svatý byl vylit bez míry.

„Když se Ježíš setkal se svými učedníky, připomněl jim slova, která k nim mluvil před svou smrtí, že se musí naplnit všechno, co je o Někapsáno v zákoně Mojžíšově, v prorocích a v Žalmech. Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmům, a řekl jim: Tak jest psáno, a tak musel Kristus trpět a třetího dne vstát z mrtvých; a v Jeho jménu má být kázáno pokání a odpuštění hříchů všem národům, počínaje od Jeruzaléma. A vy jste svědkové těchto věcí.“ Touha věků, 804.

V červenci 2023 hlas Ježíšův probudil dva mrtvé svědky a začal svým učedníkům otevírat porozumění všemu, co je napsáno v Mojžíšově zákoně („sedm časů“), u proroků (Nebukadnesarův obraz šelem) a v Žalmech (zkušenost Mojžíše a Beránka). Jeho dílo vyučování začalo při Jeho vzkříšení a během následujících čtyřiceti dnů se stupňovalo. Začalo Jeho žádostí, aby pojedl.

A když pro radost ještě nevěřili a divili se, řekl jim: Máte tu něco k jídlu? A oni mu podali kus pečené ryby a plást medu. I vzal to a jedl před nimi. A řekl jim: To jsou má slova, která jsem k vám mluvil, dokud jsem byl ještě s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v zákoně Mojžíšově, v prorocích a v žalmech. Lukáš 24,41–44.

Modlitba byla v probíhajících dějinách předním mezníkem a dějiny od Kristova vzkříšení až do jeho nanebevstoupení o čtyřicet dní později zanechaly deset dní (deset je zkouška) až do Letnic,

kdy měl být Duch svatý vylit bez míry. Jeho vzkříšení, nanebevstoupení a poté jeho opětovné sestoupení představují 11. září 2001. Červenec 2023 představuje konec čtyřiceti dnů a deset dní, které následují po červenci 2023, vedou k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu. V onom závěrečném období deseti dnů jsou jednota a modlitba mezníkem. Jednota byla znázorněna Ezechielovým prvním proroctvím ve třicáté sedmé kapitole, které spojilo kosti, šlachy a maso. Ezechielovo druhé proroctví bylo dechem čtyř větrů a dech je symbolem modlitby. V oněch posledních deseti dnech je sto čtyřicet čtyři tisíc zapečetěno, jak byli předobrazení Lazarem.

„To byl důvod jeho prodlení s odchodem do Betanie. Tento vrcholný zázrak, vzkříšení Lazara, měl zpečetit Božím potvrzením jeho dílo i jeho nárok na božství.“ Touha věků, 529.

Během tohoto vrcholného zázraku jsou zapečetěny nejen moudré panny, nýbrž i pošetilé panny jsou zapečetěny na nesprávné straně sporu.

„Kristův vrcholný zázrak — vzkříšení Lazara — zpečetil odhodlání kněží zbavit svět Ježíše a Jeho podivuhodných skutků, které rychle ničily jejich vliv na lid.“ Skutky apoštolů, 67.

Mnohé hlasy v dějinách zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc až k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu jsou „řádek za řádkem“, hlasy Božího prorockého slova, a tyto hlasy znějí v období, kdy se naplňuje „účinek každého vidění“. Znějí tehdy, když je otevřena sedmá pečeť.

A když otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi mlčení asi na půl hodiny. I viděl jsem sedm andělů, kteří stáli před Bohem; a jim bylo dáno sedm polnic. A jiný anděl přišel a postavil se k oltáři, maje zlatou kadidelnici; i bylo mu dáno mnoho kadidla, aby je obětoval spolu s modlitbami všech svatých na zlatém oltáři, který byl před trůnem. A dým kadidla, který vystupoval s modlitbami svatých, vystoupil z ruky anděla před Boha. A anděl vzal kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a vrhl ji na zem; i nastaly hlasy, hřmění, blesky a zemětřesení. Zjevení 8,1–5.

Otevření sedmé pečeti vyvolalo ticho, neboť toto období představuje změnu dispensace, a při změně ve svaté dispensaci je v nebi vždy ticho, jak o tom svědčí kříž, když andělé umlkli ve své hudbě a chvále. Ticho v nebi je dosvědčeno také požadavky dne smíření, a 22. října 1844 přikázal Abakuk DVA, verš DVACETI, aby před Hospodinem umlkla celá země.

„Byla mi ukázána veliká láska a shovívavost Boží v tom, že dal svého Syna zemřít, aby člověk mohl nalézt odpuštění a žít. Byli mi ukázáni Adam a Eva, kterým bylo dopřáno spatřovat krásu a půvab zahrady Eden a bylo jim dovoleno jíst ze všech stromů v zahradě kromě jednoho. Had však pokoušel Evu a ona pokoušela svého muže, a oba jedli ze zapovězeného stromu. Přestoupili Boží přikázání a stali se hříšníky. Ta zpráva se rozšířila po nebi a každá harfa umlkla. Andělé zarmoutili a obávali se, aby Adam a Eva znovu nevztáhli ruku a nejedli ze stromu života a nestali se nesmrtelnými hříšníky. Bůh však řekl, že vyžene přestupníky ze zahrady a bude střežit cestu ke stromu života cheruby a plamenným mečem, aby se k němu člověk nemohl přiblížit a jíst z jeho ovoce, které zachovává nesmrtelnost.“ Early Writings, 125.

Nebe umlklo, když se lidé stali hříšníky, a nebe umlklo, když byla prolita Kristova krev, aby vykoupila hříšníky, a nebe umlklo, když Kristovo dílo soudu započalo odstraňování hříchu z Jeho lidu.

„Kristova přímluva ve prospěch člověka ve svatyni nahoře je pro plán spasení právě tak podstatná jako byla Jeho smrt na kříži. Svou smrtí započal ono dílo, které po svém vzkříšení vystoupil do nebe dokončit.“ Velký spor věků, 489.

Dílo soudu započalo při příchodu třetího anděla roku 1844, avšak Boží lid se rozhodl zemřít na poušti, spíše než se stát na věky jedno s božstvím. Třetí anděl přišel znovu 11. září 2001 a opět nastalo v nebi ticho. Potom Lev z pokolení Judova začal snímat sedmou pečeť, zatímco andělé sledovali příchod třetího anděla do dějin poslední generace.

Sedm andělů soudu tam stálo připraveno zahájit své dílo zkázy, avšak tehdy jim bylo řečeno: „Zadržte, zadržte, zadržte, zadržte,“ dokud nebude zapečetěno sto čtyřicet čtyři tisíc. Dvojí modlitby věrných byly posílány do nebe, předobrazené deseti dny, které předcházely Letnicím a začaly po čtyřiceti dnech (symbolu pouště), představujícími tři a půl dne (symbol pouště) ze zjevení, kapitoly jedenácté. Oběma svědkům pak hlas z pouště přikázal, že musí naplnit Danielovy dvě modlitby. Modlitbu Daniela v druhé kapitole, kdy se Daniel a tři jeho druhové modlili za světlo k pochopení Nabuchodonozorova tajného snu o obrazu šelem, a Danielovu modlitbu v kapitole deváté, kdy se Daniel modlil sám a naplnil požadavky modlitby z Leviticus dvacet šest.

Společná modlitba Daniela 2 byla za světlo ohledně skrytého tajemství, které bylo ukryto ve vnější linii prorockých dějin. Soukromá osobní modlitba Daniela 9 byla za milosrdenství ohledně vnitřní potřeby. Když v roce 2001 začal padat oheň pozdního deště, zaznívalo mnoho hlasů, které mohli slyšet ti, kdo rozuměli metodologii řádku za řádkem. Oheň z oltáře, který byl vrhán na zem, byl poselstvím, jež vyvolalo konečné oddělení moudrých a pošetilých, a jak se toto poselství v průběhu oněch deseti symbolických dnů dále rozvíjelo, stávalo se stále jasnějším a jasnějším.

Poselstvím byla stupňující se krize třetího běda, která v Ezechielovi, kapitole třicáté sedmé, spočívala ve dvou proroctvích, jež nejprve způsobila, že se dva svědkové shromáždili, a poté způsobila, že se postavili jako mocné vojsko. Následně jsou v kapitole třicáté sedmé spojeni v jednu hůl, a sjednocení znázorněné jejich spojením v jednu hůl představuje spojení božství s lidstvem, které se uskutečňuje v závěrečných pohybech zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc.

V červenci 2023 začaly stoupat modlitby, a byly to modlitby z deváté kapitoly Daniela a z kapitoly druhé. Potom byly slyšet hlasy i hromy a pak byly spatřeny blesky. Blesky a hromy provázejí déšť jak v přirozeném světě, tak v proroctví. Déšť začal 11. září 2001. První zmínka o blescích a hromech je označuje za poselství určené k tomu, aby vyvolalo bohabojnou bázeň.

I stalo se třetího dne ráno, že se objevilo hřmění a blýskání, a hustý oblak spočinul na hoře, a hlas polnice byl převelice mocný; takže se všechen lid, který byl v táboře, třásl. Exodus 19,16.

Blesky a hromy byly doprovázeny „hlasem“ polnice. Jsou provázeny deštěm a představují prorocké kroky, které mají vést Boží lid.

Oblaka vylévala vodu; nebe vydalo zvuk; i tvé šípy se rozletěly. Hlas tvého hromu zazněl v nebi; blesky ozářily svět; země se třásla a chvěla. Tvá cesta vede mořem a tvá stezka velikými vodami, a tvé stopy nejsou známy. Vedl jsi svůj lid jako stádo rukou Mojžíše a Árona. Žalmy 77,17–20.

Blesky a hromy jsou Božím hlasem, který zaznívá v čase deště, a v oné době On vyvádí své větry (islám je východní vítr) ze své klenotnice.

Když vydá svůj hlas, zazní v nebesích hukot množství vod, a působí, že páry vystupují od končin země; činí blesky s deštěm a vyvádí vítr ze svých zásobáren. Jeremjáš 10,13.

Bůh vydal svůj hlas, když zvolal jako lev, a v odpověď promluvílo svými hlasy sedm hromů; těchto sedm hromů představuje Boží kroky v průběhu dějin mileritského hnutí a také v hnutí třetího anděla, které znovu přišlo 11. září 2001, když vyvedl východní vítr ze svých zásobáren.

Působí, aby páry vystupovaly od končin země; činí blesky k dešti; vyvádí vítr ze svých komor. Který pobil prvorozené v Egyptě, jak z lidí, tak z dobytka. Žalmy 135,7.8.

Vyvedl vítr ze svých zásobáren, když byl pobit prvorozený Egypta a když Pascha předobrazovala kříž, který pak předobrazoval příchod třetího anděla roku 1844, což pak zase předobrazovalo návrat třetího anděla v den východního větru, 11. září 2001.

Když jsou pečeti odstraněny z knihy zapečetěné sedmi pečeti, představuje to postupný rozvoj pravdy. Sejmутí sedmé pečeti představuje dobu zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Když je kniha zapečetěná sedmi pečeti poprvé zmíněna, jsou tu blesky, hřmění a hlasy, avšak žádné zemětřesení.

A z trůnu vycházela blesky a hromy a hlasy; a před trůnem hořelo sedm ohnivých lamp, které jsou sedm duchů Božích. Zjevení 4,5.

Při první zmínce o hlasech, blescích a hromech je dešť znázorněn Duchem svatým, jenž je sedmi ohnivými lampami, avšak není tam zemětřesení. Teprve při odstranění sedmé pečeti je označeno zemětřesení brzy přicházejícího nedělního zákona. Čtvrtá kapitola Zjevení označuje počátek odpečetování pravdy vykonaného Lvem z pokolení Judova, a když je určen čas pečetění, určuje tím počátek i konec tohoto období.

Počátek nynějšího období nastal tehdy, když anděl sestoupil, aby 11. září 2001 osvětlil zemi svou slávou; dále jsme v Izajáši šesté kapitole poučeni, že poselství, znázorněné „hlasy, blesky, hřměním, větrem a deštěm“, které vrcholí při nedělním zákonu, má být hlášáno lidu, jenž vidí, avšak nebude schopen postihnout význam blesků, a ačkoli slyší, nebude schopen porozumět hlasům a hřmění, dokud jej nepřekvapí veliké zemětřesení. Období zapečetování sto čtyřiačtyřiceti tisíc je obdobím, v němž se naplňuje účinek každého vidění.

Tyto dějiny vytvářejí a zjevují dvě třídy uctíváčů. Jedna třída rozpoznává dešť, a proto jej přijímá, neboť může vidět blesky a slyšet hlasy, hrom a vítr. Na konci období zapečetování pak veliké zemětřesení brzy přicházejícího nedělního zákona uvádí výkonné soudy Boží.

I otevřel se v nebi chrám Boží, a v jeho chrámu byla spatřena truhla jeho smlouvy; a nastala blýskání a hlasy a hřmění a zemětřesení i veliké krupobití. Zjevení 11,19.

Při velikém zemětřesení „blesky, hlasy a hřmění“ zahrnují i „krupobití“. „Krupobití“ představuje soudy, které začíná vylévat sedm andělů, kteří se k tomu připravovali na počátku doby zapečetování, když byla otevírána sedmá pečeť, právě tak jako čekali, až anděl projde Jeruzalémem a označí znamením ty, kdo vzdychali a naříkali nad ohavnostmi páchanými v zemi (vnějšně) a v církvi (vnitřně).

„Kroupy“ označují dobu Božích ničivých soudů, která je dobou milosti pro jiné Boží stádo, jež je tehdy vyvoláváno z Babylona; a když se k Božímu stádu připojí poslední z velikého zástupu, zcela se uzavírá doba lidské milosti.

A sedmý anděl vylil svou číši do povětří; a z nebeského chrámu, od trůnu, vyšel mocný hlas, který pravil: Stalo se. A nastaly hlasy, hromy a blesky; i nastalo veliké zemětřesení, jakého nebylo od té doby, co lidé jsou na zemi, tak mocné zemětřesení a tak veliké. A veliké město se rozpadlo na tři části a města národů padla; a veliký Babylón přišel na paměť před Bohem, aby mu byl dán kalich vína prudkosti jeho hněvu. Zjevení 16:17–19.

Milý čtenáři, slyšíš hlasy a hromy? Vidiš blesky? Cítíš vítr? Brzy uslyšíš hlas pošetilých panen, jak prosí o olej.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

Čekali jsme na pokoj, ale nepřišlo nic dobrého, a na čas uzdravení, a hle, zděšení! Od Danu bylo slyšet frkání jeho koní; při zvuku řehtání jeho silných se zachvěla celá země; neboť přitáhli a pohltili zemi i vše, co je v ní, město i ty, kdo v něm bydlí. Neboť hle, pošlu mezi vás hady, bazilišky, které nebude možno zaklínat, a uštknou vás, praví Hospodin. Když bych se chtěl potěšit ve svém zármutku, mé srdce ve mně ochabuje. Hle, hlas křiku dcery mého lidu kvůli těm, kdo přebývají v daleké zemi: Což není Hospodin na Siónu? Což není její král v ní? Proč mě popouzeli k hněvu svými tesanými modlami a cizími nicotnostmi? Žeň pominula, léto skončilo, a my jsme nebyli zachráněni. Pro ránu dcery mého lidu jsem zraněn; jsem zčernalý; zmocnila se mne hrůza. Což není v Gileádu balzám? Což tam není lékař? Proč tedy nebylo obnoveno zdraví dcery mého lidu? Jeremjáš 8,15–22.